

Οι λόγοι και τα επιχειρήματα που προεβλήθησαν στην παρούσα υπόθεση ταυτίζονται εν πολλοίς με τους λόγους και επιχειρήματα που προεβλήθησαν στην υπόθεση T-45/02, DOW AgroSciences και DOW AgroSciences κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (που δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην ΕΕ).

(¹) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

Προσφυγή του Stephan-Harald Voigt κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 19 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-78/02)

(2002/C 144/102)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Stephan-Harald Voigt, κάτοικος Langenselbold (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο N. Pflüger, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 19 Μαρτίου 2002, προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την κατά το άρθρο 43, σημείο 1, των Conditions of Employment επίπληξη, που η καθής του κοινοποίησε με έγγραφο της 1.3.2002·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η επίπληξη είναι άκυρη λόγω παραβάσεως γενικών αρχών περί της διαδικασίας. Η επίπληξη στηρίζεται σε αβάσιμες υπόνοιες και, μεταξύ άλλων, δεν διασφαλίστηκε επαρκώς το δικαίωμα ακροάσεως του προσφεύγοντος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας. Επιπροσθέτως, η συμπεριφορά της καθής παραβιάζει τις ευρωπαϊκές διατάξεις περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Επιπλέον, ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι ο αντιπρόεδρος της καθής είχε εξουσιοδοτηθεί με έγκυρη απόφαση της Εκτελεστικής

Επιτροπής να εκδίδει γενικώς απόφαση περί επιπλήξεως κατά το άρθρο 43, σημείο 1, των Conditions of Employment.

Προσφυγή της Pedro Diaz SA κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς που ασκήθηκε στις 23 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-85/02)

(2002/C 144/103)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Pedro Diaz SA, με έδρα την Carretera de Cartagena-La Palma, Km 2,400 Cartagena (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο Patricia Koch Moreno, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 23 Μαρτίου 2002, προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2002 του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ στο μέτρο που απορρίφθηκε η αίτηση περί κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 199.265 CASTILLO για να διακρίνονται «τυριά» της κατηγορίας 29·
- να κάνει δεκτή την αίτηση περί χορηγήσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 199.265 CASTILLO για να διακρίνονται «τυριά» κατηγορίας 29·
- να καταδικάσει την καθής και, στην περίπτωση αυτή, τον παρεμβαίνοντα στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αιτούσα το κοινοτικό σήμα:

Pedro Díaz SA

Κοινοτικό σήμα αντικείμενο της αιτήσεως:

Λεκτικό σήμα «CASTILLO» — Αίτηση αριθ. 199.265 για προϊόντα κατηγοριών 29 και 30

Δικαιούχος του προβαλλομένου σήματος ή σημείου κατά τη διαδικασία ανακοπή:

Granjas Castillo SA

Σήμα ή σημείο ως προς το οποίο προβάλλεται άρνηση:

Ισπανικό παραστατικό-λεκτικό σήμα «EL CASTILLO» που έχει καταχωρηθεί για προϊόντα της κατηγορίας 29 και ισπανικό παραστατικό-λεκτικό σήμα «EL CASTILLO NADO 1» για προϊόντα της κατηγορίας 30

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της αιτήσεως για ορισμένα προϊόντα
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως για συμπληρωματικό προϊόν («τυριά»)
Προβαλλόμενοι λόγοι:	— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, σημείο β', του κανονισμού 40/94 — Εσφαλμένη ερμηνεία της εννοίας του κινδύνου συγχύσεως.

Προσφυγή του Territorio Historico de Alava, La Diputación Foral de Alava κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Μαρτίου 2002

(Υπόθεση T-86/02)

(2002/C 144/104)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Το Territorio Historico de Alava, La Diputación Foral de Alava, με τόπο επιδόσεων την Alava (Ισπανία), εκπροσωπούμενα από τους δικηγόρους D. Ignacio Saenz-Cortabarría και Marta Morales Isasi, ασκήσαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 26 Μαρτίου 2002, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με σύστημα ενισχύσεων που εφαρμόστηκε από την Ισπανία το 1993 υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων που είχαν προσφάτως δημιουργηθεί στην Alava·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την πρώτη φράση του άρθρου 3 της αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες προσβάλλουν την απόφαση C(2001) 4475 τελική της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κηρύσσεται ως κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η απαλλαγή από τον φόρο

εταιριών που προκύπτει από το άρθρο 14 της Norma Foral 18/1993, της 5ης Ιουλίου, σχετικά με επείγοντα φορολογικά μέτρα στήριξης των επενδύσεων και προώθησης της οικονομικής δραστηριότητας (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Alava αριθ. 79, της 16.7.1993), άρθρο με το οποίο προβλέπεται απαλλαγή από τον φόρο εταιριών για τις επιχειρήσεις που δημιουργήθηκαν μεταξύ της θέσεως σε ισχύ της εν λόγω Norma Foral και της 31ης Δεκεμβρίου 1994, πάντοτε εφόσον επενδύουν σε σταθερά υλικά στοιχεία ενεργητικού άνω των 80 εκατομμυρίων πεσsetών (480 810 ευρώ), δημιουργούν περισσότερες των δέκα θέσεων εργασίας και έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους με ελάχιστο καταβεβλημένο κεφάλαιο 20 εκατομμυρίων πεσsetών (120 202 ευρώ).

Οι προσφεύγοντες στηρίζουν την προσφυγή τους σε πέντε λόγους:

- α) Παράβαση της παραγράφου 1 του άρθρου 87 ΕΚ, και τούτο λόγω προδήλως εσφαλμένης εκτιμήσεως της Επιτροπής η οποία έκρινε ότι το επίμαχο φορολογικό μέτρο συνιστά, εκ πρώτης όψεως, κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του ανωτέρω άρθρου. Κατά τη γνώμη των προσφευγόντων, στην υπό κρίση υπόθεση δεν υφίσταται ο επιλεκτικός χαρακτήρας, που προσιδιάζει σε κάθε κρατική ενίσχυση κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανόνα, και τούτο εφόσον πρόκειται για μέτρο το οποίο, θεσπισμένο βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, επηρεάζει εξίσου όλους τους επιχειρηματίες (φυσικά ή νομικά πρόσωπα).
- β) Επικουρικώς, σε σχέση με τον πρώτο λόγο, εσφαλμένη εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της εννοίας της υφισταμένης ενισχύσεως. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, σε περίπτωση που το Πρωτοδικείο θα έκρινε ότι το επικρινόμενο μέτρο αποτελεί πράγματι κρατική ενίσχυση, θα επρόκειτο είτε για υφιστάμενο σύστημα ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 1, περίπτωση β', στοιχείο ν, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, εφόσον όταν το μέτρο εφαρμόστηκε δεν αποτελούσε ενίσχυση είτε ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 1, περίπτωση β', στοιχείο ii, η οποία, κατά τον κρίσιμο χρόνο, είχε σιωπηρώς εγκριθεί από την Επιτροπή.
- γ) Όλος επικουρικώς, σχετικά με τον πρώτο λόγο, μη τήρηση νομοθετικής θεσπισμένης διαδικασίας. Σύμφωνα με το κείμενο της παραγράφου 1 του άρθρου 88 ΕΚ και με τον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999, για τον έλεγχο υφισταμένων συστημάτων ενισχύσεων, η κανονική διαδικασία επανεξετάσεως είναι αυτή που προβλέπεται στα άρθρα 17 έως 19 του ανωτέρω κανονισμού και όχι αυτή που ακολουθήθηκε από την Επιτροπή στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία εφαρμόζεται επί των παρανόμων ενισχύσεων.
- δ) Επικουρικώς, σε σχέση με τους τρεις πρώτους λόγους, κατάχρηση εκ μέρους της Επιτροπής της εξουσίας της να εγκρίνει ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, εφόσον θεώρησε το αμφισβητούμενο φορολογικό μέτρο ως λειτουργική ενίσχυση και δήλωσε, κατά συνέπεια, ότι αποτελεί ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή κακώς εξιώνει αυτό που απλώς υπήρξε μέθοδος εκτιμήσεως του στοιχείου ενισχύσεως με την έννοια,